רחל מרחלת על כל העולם

סטריפטיז עם שמפניה

הוא כבר בן שנה. ילד גדול. ולכבוד זה עשו לו יומולדת. ביומולדת שלו הדליקו הרבה נרות. אכלו עוגה גדולה, עם הרבה קרם. והמון נשים, בשמלות־ערב ארוכות, וגברים, בחליפות הדורות, התנשקו לכבודו, והתחבקו לכבודו, ורקדו לכבודו. הוא לא התקלקל מזה. כי הוא כבר מקולקל.

כל מי שבא לחגוג את יום ההולדת של הדיסקוטק של **פרד־ריקה**, נתקל קודם כל במקלחת של מים קרים. השעה היתה שתים־עשרה וחצי בלילה. המסיבה רק התחילה. האנשים הראשונים נכנסו פנימה רטובים, וחשבו שזוהי מין קבלת־פנים כזאת. אבל אחר־כך, כשפרדריקה טענה שהיא משקה את האורחים שלה בשמפניה, ולא במים, יצאו כולם לראות מאיפה באה המקלחת.

הסתכלו למעלה, לשמיים, וראו שאף אחד לא מוריד משם גשם. הסתכלו קצת יותר למטה, מתחת לשמיים, וראו גברת שמנה, עם מעט שערות והרבה בשר, עם תחתונים נהדרות וחזיית־ענק, עומדת עם קומקום גדול, וקוראת לבעלה: „גו, תביא כבר את המים.“ היא כעסה שהעירו אותה מן השינה.

אחרי שהאורחים התייבשו, נכנסה המסיבה לעיצומה. כולם רקדו ריקודים סוערים, האחד על הרגליים של השני. אחר כך ירדו למטה להינפש, האחד על הברכיים של השני. אחר כך שוב עלו לרקוד, ושוב ירדו להינפש. ובתי־השימוש היו מלאים זוגות בדרגות נישוק שונות.

דוב סגל טען שזוהי מסיבה בשביל אותם אורחים שלא משלמים אף פעם. וכששאלו את פרדי למה היא לא מכינה איזה אטרקציה לכבוד האורחים שלה, למה היא לא יוצאת, למשל, ערומה מתוך עוגת־ענק, או מוציאה מישהי אחרת משם, היא ענתה שכבר נמאס לה.

„אני לא יודעת למה,“ היא אמרה, „אולי בגלל כל התנועה והרעש שמסביב, אבל אני התחלתי להתעייף, עכשיו אני הרבה פחות אקטיבית ממה שהייתי פעם.“

אחרי זה היא התיישבה על כסא, מחתה את פניה במטפחת, וכמו אמא טובה החלה להעלות זכרונות מעברו של הדיסקוטק שלה.

„אני חושבת שיצאו מכאן איזה עשרה זוגות נשואים,“ היא סיפרה בגאווה, „איזה עשרים זוגות גרושים, ואיזה חמישים רומנים. היו כאן המון אהבות מטורפות, והמון מריבות מטורפות.“

הערב הכי שערורייתי שעבר על הדיסקוטק, לפי דבריה, היה הערב בו היכה **בוסי** את ידידתו בנפש, **נעמי אדווה**, ואיים, בתור עונש, לשבור עליה את כל הדיסקוטק של פרדי.

הערבים הכי משוגעים, לפי דבריה, היו הערבים בהם השתוללו בדיסקוטק הסטרו אתנה מיוון. הם הגיעו אליה כל בוקר בשעה ארבע, ובשעה חמש היו כבר ערומים כביום היוולדם. לאחר שביצעו סטריפטיז מרתק. ומכל הערבים שהם ביצעו שם, הערב הכי מרתק היה הערב בו הם התפשטו התפשטות מיוחדת, לכבוד הזמר שחקן **דני קיי**.

הערב הכי עליז של הדיסקוטק היה הערב בו הוחלט שאחת מהבחורות תעשה סטריפטיז אמנותי בפני הקהל. הבחורה, נערה צעירה בת 22, הסכימה, אבל ביקשה שיעשו לה לפני זה אמבטיה של שמפניה. היא הבטיחה להוריד כל בגד שירטב.

בסוף, לא ידוע איך, אבל כל הגברים החזקים והאמיצים של הדיסקוטק לא הצליחו להרטיב שום דבר חוץ מאשר את חולצתה.

יום הולדת בדיסקוטק

במסיבת יום־ההולדת של הדיסקוטק, אפשר היה למצוא את כולם. ומכולם הכי בלטה שם **דיצה חכם**, במכנסיים מלאות עיגולים, ובפנים זוהרים ומבריקים (מימין). התחר־תה איתה, בהצלחה לא מועטת, **דליה להב**, ששוחחה במשך רוב זמן המסיבה עם הבמאי **ליאונרד שח** (בתמונה באמצע). ולא פחות משתיהן בלטה היפהפיה **יהודית פרדמן**, בתו של המלונאי יקותיאל פדרמן, (בתמונה משמאל, עם **נחום רז**, ו**משה ינוקא**).

דופקים את האשכנזים

כש**יורם גאון** היה בארץ, השתגעו אחריו כל הבחורות. היה לו קול עמוק ונעים, ועיניים חמות וצעצועות, והוא היה נמוך ורזה, ונראה קצת חולני, וכל אחת רצתה לקחת אותו תחת חסותה, ולהגן עליו.

הוא היה שנה וחצי באמריקה, השתלם שם, וחזר מושלם לגמרי. גבוה, חסון, שרירי, עם עיניים יותר עירניות, וקול יותר נעים.

ואם הבחורות של הארץ מאוכזבות, ליורם זה לא איכפת. הלב שלו מלא עכשיו באהבה אמריקאית, שחרחורת, נחמדה. הוא כותב לה כל הזמן, ומחכה שתבוא הנה.

השינוי הגדול שחל בו לא הפריע לו בעבודה, להיפך. הוא רק הגיע ארצה, **גורדיק** רק הסתכל עליו, והחליט זהו זה. הוא יקבל את התפקיד הראשי בקזבלן.

בעצם, התפקיד הראשי בקזבלן היה שמור כבר ל**אריק איינשטיין**. החוזה איתו כמעט נחתם. כולם כבר ידעו שהוא הכוכב של המחזמר, והתפקיד נלקח ממנו ברגע האחרון, מתחת לאפו, ביום השישי בצהריים נחתם החוזה עם השחקן החדש.

כל זה קרה לא מפני שאריק איינשטיין זמר פחות טוב, או פחות מושך מיורם. זה קרה רק מפני שיורם הוא ספרדי, ואריק הוא אשכנזי, וגודיק לא הסכים שאת תפקיד הספרדי בקזבלן ישחק אשכנזי.

מבית הסוהר ומבית החולים

כשעורך־הדין **אלימלך דוידסקו** נעצר באשמת מעילה, רעשה כל חיפה, ובעיקר אשתו של הנאשם. כשעורך־הדין דוידסקו נשפט והורשע, התעצבו כל ידידיו, ובעיקר אשתו. כשעורך־הדין דוידסקו נלקח לבית־הסוהר, התרחקו ממנו כל ידידיו, ואשתו התגרשה ממנו.

היא התחילה לעבוד, הצליחה בתפקידיה, והפכה במשך הזמן פקידת קבלה ראשית באל־על.

באותו הזמן חיתה לה בעיר תל־אביב אשה צעירה, שהיתה נשואה לבעל חנות־בדים בתל־אביב.

האשה הכירה את עורך־הדין דוידסקו מזה זמן רב. הם היו ידידים טובים ולא יותר, אבל בתקופה שבה הוכנס עורך־הדין לכלא, הוכנס בעלה למחלקה פסיכיאטרית.

האשה חידשה את קשריה עם עורך־הדין, וחידוש הקשרים הללו הביא לנשואין בין השניים. נשואין דרמתיים שנערכו בבית־הסוהר.

בינתיים השתחרר עורך־הדין מבית־הסוהר, עזב את עריכת־הדין ופתח בית־מסחר גדול.

מאז עברו שלוש שנים. לפני כשבועיים נפרד הזוג החדש. אשת עורך־הדין, שהיתה בעבר אשתו של בעל חנות־הבדים, נראית שוב בחברתו של בעלה, שגמר בינתיים את הטיפול בבית־החולים.

אהבות דודנית המלכה

ליהוא איכילוב, האיש שעמד לשאת את הדודנית של מלכת אנגליה, התחתן עם בת־ישראל פשוטה, ועכשיו הוא לא מצטער על זה. לפני חודשיים נולד לו בן, מאשתו הישראלית.

הדודנית של המלכה, **ג'ניפר מריך בואם ליאון**, גם היא לא מצטערת על ביטול הנשואין הללו. ממילא מלכת אנגליה לא יכולה היתה להשתתף בהם, משום שהיא פרוטסטנטית, ולא יכולה להשתתף בחתונה של יהודים. כך לפחות מסבירה הכלה.

היא חיתה זמן מה באנגליה, אבל הזכרונות מישראל לא הרפו ממנה, ולכן היא חזרה ארצה. עכשיו, למרות השם הארוך והמפואר שלה, ולמרות הייחוס הגדול שלה, היא עובדת בתור פקידה בחברת יבוא ויצוא. היא היתה אמנם קודם דיילת ב־**אל־על** אבל זה נמאס לה.

וכדי לא לפגוע במסורת הישראלית שלה, הרי האהבה השניה שלה, מאז ליהוא, היא בנו של **סלים ג'ורי**, קבלן־בניין בן 40.

ואם היא תתחתן איתו, או לא תתחתן איתו — האמא שלה עומדת להגיע ארצה, לבדוק אותו, כדי לתת את הגושפנקה המלכותית לאהוב השני של בתה.

השורפת

בחור תל־אביבי אחד הסתובב לו ביום־השבת על שפת־הים, כשידו הימנית מנסה לכסות, בכל כוחה, את כתפו השמאלית. הוא פגש שם את ידידו התל־אביבי, שהסתובב שם בבגדי־ים אדמדם, יפה, וידו השמאלית מנסה לכסות, בכל כוחה, חתיכה מהבטן שלו.

שניהם פגשו ידיד שלישי שלהם, עם יד על הצוואר, וידיד רביעי עם יד על הגב. הם הסתכלו בתימהון האחד על השני וניסו להסביר האחד לשני, מה קרה לידיים שלהם.

האחד אמר שיש לו כאב־בטן. השני אמר שיש לו כאב בגב, והשלישי אמר שיש לו הקשנשוט. וכשארבעתם הורידו את ידיהם מעל גופותיהם, התברר שהם נושאים עצמם סימנים עמוקים ויפים, של כוויות סיגריה.

התברר שהכל קרה להם בגלל נערה שנקרא לה כאן **מיה**. מיה ישבה לה בכסית בקיץ, וקיבלה ברצון רב את חיזוריהם של גברי כסית. הם היו באים אליה הביתה, נכנסים למיטה שלה, ושם, מרוב התלהבות, היא היתה מכבה עליהם סיגריות.

בקיץ זה היה די לא נעים, כי קצת קשה להסתובב בים, לשחות ולרוץ עם יד על הראש־הגב־הכתף־הבטן, ולכן הם התחילו לוותר ממנה. אבל עכשיו, כשהחורף התחיל, הם אולי יסכימו לשוב אליה.

אוסף היהלומים

אני מצטערת. אבל יש לי שוב חדשות מ**מריה וונסן**. אמנם רק לפני חודש כתבתי עליה, כשהיא התחתנה, אבל מה אני יכולה לעשות, שעכשיו כבר עבר חודש, והיא התגרשה.

כל מה שנשאר לה מהבעל שלה, שהיה צרפתי צעיר, עשיר ונחמד מאוד, הוא יהלום אחד, כחלחל. זה מספיק לה.

כי מה שחשוב למריה וונסן יותר מהגברים שמהם היא נפרדת, זה היהלומים שלהם, שנשארים אצלה.

כי היא משוגעת על יהלומים. כל מי שרוצה לחזר אחריה, או לאהוב אותה, או להתחתן איתה, לא חשוב מה, צריך להפקיד אצלה יהלום אחד לפחות. וככל שהיחס שלו אליה יותר רציני, היהלום צריך להיות יותר יפה.

לכן, בן כל היהלומים שיש לה, היהלום הכי גדול הוא היהלום הצהוב של **מיקי הארגיטי**, והיהלום הכי יפה הוא היהלום הכחלחל של בעלה האחרון.